

Wereldvluchtelingendag 20 juni

'Elk mensenleven telt toch, ongeacht huidskleur, nabijheid, cultuur en religie?'

In De Loods van het Red Star Line Museum in Antwerpen loopt sinds 1 april (tot 11 december) een expo met als titel: **'Vluchtverhalen 1951-2021'**. De expo laat mensen aan het woord die in deze periode naar België zijn gevlucht.

Vorig jaar was het juist 70 jaar geleden dat het Vluchtelingenverdrag in Genève (ook gekend als de 'Conventie van Genève') werd ondertekend. In de nasleep van WOII werd in deze Conventie bepaald wie wettelijk vluchteling was en wie recht had op asiel. Ook België heeft toen het Vluchtelingenverdrag ondertekend en zich verplicht om sindsdien vluchtelingen die zich op ons grondgebied bevinden, op te vangen.

Meer dan 70 jaar later is dit verdrag nog steeds een heel belangrijk document ter bescherming van vluchtelingen. Sinds 2001 is 20 juni door de Verenigde Naties en de VN-Vluchtelingenorganisatie (UNHCR) als Wereldvluchtelingendag (World Refugee Day) vastgelegd.

Vandaag zijn wereldwijd zeker meer dan 80 miljoen mensen vluchteling of intern ontheemd! Dit aantal is ongeveer gelijk aan de totale bevolking van Duitsland, en is sinds het einde van WOII nog nooit zo groot geweest. Mannen en vrouwen, gezinnen, minderjarigen en kinderen vluchten voor oorlog en vervolging, voor armoede, groeiende ongelijkheid en de klimaatveranderingen op onze planeet. Vaak moeten ze alles achterlaten om op zoek te gaan naar een veiliger en menswaardiger bestaan, ver weg van hun thuisland en woonplaats.

De recente oorlog in Oekraïne confronteert ons met soms gruwelijke en hartverscheurende beelden. Wie kan hierbij nog onbewogen blijven? Ondertussen zijn bij velen in onze lokale gemeenschappen spontane en oprechte initiatieven van solidariteit en gastvrijheid gegroeid. Toch durf ik hierbij ook nog de volgende bedenkingen maken.

Kan en mag de steun voor de ene vluchteling eigenlijk groter zijn of worden dan voor de andere? In deze wereld zijn er nog tal van oorlogen, brandhaarden en conflicten, soms jarenlang reeds. Die mogen we toch ook niet uit het zicht verliezen? De humanitaire crisis in Afghanistan, vorige zomer in alle scherpste zichtbaar en volgbaar, blijft duren. De uitzichtloze situatie in Jemen, met een verschrikkelijke hongersnood er bovenop, mag geen 'vergeten' oorlog worden. En dan zijn er nog Syrië, Palestina, Eritrea, Congo, Centraal-Amerika...? Zou het voor ons hier in het Westen 'erger' kunnen zijn dat een vluchteling een blanke huidskleur heeft, territoriaal nabij is en misschien soms ook dezelfde godsdienst belijdt, terwijl gekleurde mensen dat 'eerder gewoon' zouden zijn? Elk mensenleven telt toch, ongeacht huidskleur, nabijheid, cultuur en religie?

Tot slot nog deze woorden van Filippo Grandi, VN Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen:

“Op Wereldvluchtelingendag staan we stil om onze solidariteit uit te drukken met vluchtelingen in onze gemeenschappen en over de hele wereld. Ik hoop dat ieder van ons ook de gedrevenheid, de vastberadenheid en de bijdragen van mensen op de vlucht erkent en bewondert. Mijn collega's en ik hebben het voorrecht om elke dag getuige te zijn van hun doorzettingsvermogen en verwezenlijkingen, die – vooral vandaag – een bron van inspiratie zouden moeten zijn voor iedereen, overal ter wereld.”

Dominique Ballegeer
medewerker vicariaat diaconie en ORBIT West-Vlaanderen
westvlaanderen@orbitvzw.be

